

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Tdo/56/2024                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 2121010302                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 17.10.2024                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Juraj Kliment            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2024:2121010302.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obvineného P. T. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 17. októbra 2024 v Bratislave dovolanie obvineného P. T. podané prostredníctvom jeho obhajcu Mgr. Roberta Čibrika proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 26. januára 2023, sp. zn. 6To/164/2022, a takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného P. T. sa odmieta.

### Odôvodnenie

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 27. októbra 2022, sp. zn. 29Tk/1/2021, uznal obvineného P. T. za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. účinného do 30. apríla 2022, z pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., z pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., a z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe.

Za to súd obvinenému uložil podľa § 172 ods. 3 Tr. zák. účinného do 30. apríla 2022, s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. obvineného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. obvinenému uložil aj trest prepadnutia majetku. Podľa § 59 ods. 2 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutého majetku stal štát. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil aj ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený P. T. v zákonom stanovenej lehote odvolanie, o ktorom Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 26. januára 2023, sp. zn. 6To/164/2022 rozhodol tak, že postupom podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) odvolanie obvineného P. T. ako nedôvodné zamietol.

Dňa 20. novembra 2023 podal obvinený P. T. prostredníctvom zvoleného obhajcu Mgr. Róberta Čibríka písomne odôvodnené dovolanie, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Tr. por.. Vo vzťahu k obom dovolacím dôvodom uviedol, že skutky, tak ako boli uvedené v obžalobe, sa nikdy nestali a vykonané dôkazy neboli vyhodnotené v súlade so zásadou in dubio pro reo.

Obvinený v intenciách dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. uviedol, že súdy nižších inštancií hodnotili jednotlivé dôkazy jednostranne v neprospech obvineného. Ďalej uviedol, že nie všetky dôkazy, ktoré v priebehu konania navrhol vykonať boli aj vykonané, a že sa súd nezaoberal dostatočne citlivo tým, či navrhované dôkazy pripustí alebo odmietne. Obvinený namietal, že okresný súd nenariadil vyšetrovanie maloletej na prítomnosť omamných a psychotropných látok v jej tele vzhľadom na odstup od spáchania skutku. V ďalšej časti dovolania obvinený polemizoval s hodnotením dôkazov zo strany vo veci konajúcich súdov. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený uviedol, že v priebehu konania nebolo preukázané, že látka, o ktorej poškodená tvrdí, že bola pervitín mala takú koncentráciu, aby ju bolo možné považovať za látku v zmysle ustanovenia § 172 Tr. zák., preto mal byť spod obžaloby oslobodený. Z vyššie uvedených dôvodov preto navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Trnave z 26. januára 2023, sp. zn. 6To/164/2022 a v konaní, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v neprospech obvineného P. T.. Zároveň žiadal, aby súd podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave z 26. januára 2023, sp. zn. 6To/164/2022 a rozsudok Okresného súdu Trnava z 27. októbra 2022, sp. zn. 29Tk/1/2021, a to čo do výroku o vine a treste, a podľa § 388 ods. 1 Tr. zák. prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Krajskej prokuratúry Trnava (ďalej len „prokurátorka“) podaním z 10. júna 2024 konštatujúc, že v danej trestnej veci nie sú naplnené žiadne dôvody dovolania, ktoré obvinený uplatnil. V uvedenej veci bolo v konaní pred súdom vykonané rozsiahle dokazovanie, pričom okresný súd odmietol vykonať niektoré dôkazy, ktoré navrhol ako prokurátor, tak i obvinený, a tento svoj postup riadne logicky a vyčerpávajúco odôvodnil. Okresný súd taktiež vo svojom rozhodnutí logicky a vyčerpávajúco vysvetlil ako hodnotil vykonané dôkazy, pričom bral do úvahy dôkazy svedčiace v prospech i neprospech obvineného. S námietkami obvineného sa prvostupňový i odvolací súd podrobne a logicky vysporiadali v odôvodneniach svojich rozhodnutí. Prokurátorka mala za to, že z rozsudku okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu, ako aj z konania, ktoré im predchádzalo je zrejmé, že nie sú splnené žiadne z dôvodov dovolania uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., a teda ani konkrétne dôvody dovolania, na ktoré obvinený poukazuje vo svojom dovolaní. Jednotlivé tvrdenia obvineného, ktorými tento odôvodňuje existenciu ním uvádzaných dôvodov dovolania sú irelevantné, keďže ide o argumenty stojace mimo uplatnených dôvodov. Vzhľadom na uvedené prokurátorka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného P. T. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Dňa 2. septembra 2024 bolo dovolanie obvineného P. T. spoločne s kompletným k veci prislúchajúcim spisovým materiálom riadne predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na konanie a rozhodnutie.

Po predložení veci najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvinených spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenými osobami [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové

náležitosti (§ 374 Tr. por.). Zároveň, ale najvyšší súd zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Úvodom najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3 Tr. por., § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený eo ipso prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže dovolací súd vykonať dokazovanie len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania sú obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom, musí byť z obsahu spisu zrejmé a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku. Z uvedeného potom logicky vyplýva záver, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. len vtedy, ak má, resp. mal negatívny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukázu takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., a to aj so zreteľom na skutočnosť, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d) Dohovoru by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere (solely or to a decisive extent) na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom, čo sa ale v predmetnej veci nestalo (pozri Mariana Marinescu proti Rumunsku, rozsudok č. 36110/03 z 2. februára 2010, Emen proti Turecku, rozsudok č. 25585/02 z 26. januára 2010, Van Mechelen a ďalší proti Holandsku, Visser proti Holandsku, rozsudok č. 26668/95 zo 14. februára 2002, Al - Khawaja a Tahery proti Spojenému kráľovstvu, rozsudok č. 26766/2005 a č. 22228/06 z 15. decembra 2011 a ďalšie).

Najvyšší súd dopĺňa, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., a síce „rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom“ a jeho zrkadlové znenie - „rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré boli súdom vykonané nezákonným spôsobom“, nemožno vykladať v rozpore s jeho logickým i materiálnym významom a účelom (je založené na dôkazoch) tak, že pôjde o prípady, keď súd dôkaz nevykonával. Súdom nie je povinný vykonať dôkazy, ktoré strany nenavrhli a tiež nemusí vykonať ani tie dôkazy, ktoré strany síce navrhli, ale súd ich nepovažuje za rozhodné a dôležité pre spravodlivé rozhodnutie (§ 272 ods. 3 Tr. por., § 2 ods. 10 Tr. por., § 2 ods. 11 Tr. por.), a napokon súd nemusí vykonať ani tie dôkazy, ktoré strany síce navrhli, ale „neskoro“ (§ 240 ods. 3 veta druhá Tr. por.), alebo neprejavili reálnu snahu o ich vykonanie (§ 240 ods. 4 veta tretia Tr. por.).

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. môže byť naplnený len vtedy, ak súd vykonával dôkazy nezákonným spôsobom, tzn., že pri ich vykonávaní (ale aj získaní v prípravnom konaní) bol porušený zákon. Preto platí, že nevykonanie dôkazu súdom nie je možné považovať za okolnosť odôvodňujúcu existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., nakoľko iba opačný postup súdu - vykonanie dôkazu nezákonným spôsobom - môže naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. Nevykonanie (svojoľné), pre spravodlivé rozhodnutie dôležitého, významného

či rozhodného dôkazu súdom, môže však byť dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 3 Tr. por.

V rámci dovolaní iniciovaného prieskumu odôvodneného dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. môže najvyšší súd preskúmať len to (ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 3 Tr. por.), či jediný usvedčujúci dôkaz alebo viaceré rozhodujúce usvedčujúce dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Ak dospeje k záveru o zákonnosti vykonaného dokazovania, najvyšší súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

Pokiaľ ide o konkrétne dovolacie námietky obvineného vo vzťahu k uplatneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., najvyšší súd uvádza, že napriek explicitnej zákonnej dikcii neumožňujúcej preskúmať a zmenu správnosti a úplnosti zisteného skutkového stavu dovolacím súdom, obvineným uplatnené námietky sú z väčšej časti postavené práve na jeho spochybňovaní.

Vo vzťahu k predmetnému dovolaciemu dôvodu obvinený v podstate ani nekonkretizoval, ktorý dôkaz bol vykonaný nezákonným spôsobom, pričom len vo všeobecnej rovine konštatoval, že „súd nevykonával zákonným spôsobom dôkazy navrhnuté obvineným“. Obvinený navyše nešpecifikoval v čom mala spočívať ním tvrdená nezákonnosť. Vo vzťahu k uvedenému „len“ namietal, že vo veci konajúce súdy nevykonali všetky dôkazy, ktoré obvinený navrhol vykonať.

Ako už bolo skôr vo všeobecnej rovine konštatované, pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. nemožno podradiť to, že vo veci nebolo vykonané dokazovanie v rozsahu, v akom to navrhne jedna zo strán. Nevykonanie dôkazu ako takého, totižto nemožno stotožňovať s tým, že by takýto dôkaz nebol vykonaný zákonným spôsobom.

Na druhej strane je potrebné uviesť, že nevykonanie dôkazu by za istých okolností mohlo byť podradené pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, a to najmä vtedy, ak by sa vo veci konajúce súdy riadne nevysporiadali s návrhom obvineného na vykonanie takéhoto dôkazu. Najvyšší súd však žiadne také pochybenie zo strany konajúcich súdov nezistil.

Odmietnutím vykonania obvineným navrhnutých dôkazov nedošlo k porušeniu práv obvineného, keďže ako už vyplýva z vyššie uvedeného, medzi práva obvineného nepatrí vyhovieť všetkým návrhom na vykonanie dokazovania. Je na zvážení súdu, či navrhnutý dôkaz považuje za relevantný na zistenie skutkového stavu bez dôvodných pochybností. Ak dospeje k negatívnemu výsledku, je povinný rozhodnúť o odmietnutí dôkazu. Dovolací súd z predloženého spisu pritom zistil, že najmä okresný súd (str. 24 rozsudku okresného súdu) a následne aj krajský súd sa zaoberali všetkými navrhnutými dôkazmi, pričom v prípade ich nevykonania boli návrhy odmietnuté zákonným spôsobom a toto odmietnutie bolo aj v meritorných rozhodnutiach vysvetlené. Je plne na úvahe v predmetnej trestnej veci konajúceho a rozhodujúceho súdu, aby sám rozhodol v okolnostiach prípadu, ktoré dôkazy vykoná na zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti bez ohľadu na to, ktorá zo strán konania ich navrhla.

Pokiaľ obvinený vo vzťahu k uvedenému dovolaciemu dôvodu navyše namietal nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov okresným súdom a „neaplikáciu“ zásady trestného konania v pochybnostiach v prospech obvineného, tak najvyšší súd zhrňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí ani právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 339/08, II. ÚS 197/07, II. ÚS 78/05, IV. ÚS 252/04).

Berúc do úvahy uvedené zistenia, dovolací súd dovolaním namietaný dôvod dovolania podľa § 371 ods.

1 písm. g) Tr. por. nezistil.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. najvyšší súd stabilne judikuje, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Teda prípade tohto dovolacieho dôvodu dovolanie neslúži na revíziu skutkových zistení vykonaných súdom prvého stupňa a odvolacím súdom (to je možné len na základe dovolania podaného ministrom spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Tr. por.), t. j. v dovolaní nie je prípustné právne účinne namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne a ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu. Zistený skutkový stav môže dovolací súd posudzovať len z pohľadu nesprávneho právneho posúdenia skutku v skutkovej vete meritórneho rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa alebo nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia (resp. právneho predpisu, ak má priamy vzťah k právnemu posúdeniu skutku), ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré je obsahom skutkovej vety meritórneho rozhodnutia a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť. Teda vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete meritórneho rozhodnutia môže v dovolaní obvinený (rovnako tak generálny prokurátor) uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie však námietky skutkové (primerane R 57/2007-II., S 3/2011, R 47/2014-II., R 14/2015-III.).

Pokiaľ teda dovolateľ namieta hodnotenie dôkazov, či skutkové závery, ku ktorým mali sudy dospieť z vykonaného dokazovania (námietky ohľadom ustálenia, či látka, ktorú mal dať obvinený poškodenej B. J., bola pervitín, resp. v akej koncentrácii) tak tieto námietky smerujú proti správnosti zisteného skutku, ktorý je výsledkom hodnotenia vykonaného dokazovania, teda že skutok tak, ako bol zistený súdmi v pôvodnom konaní, bol zistený nesprávne a neúplne, čo je však vylúčené z preskúmavania dovolacím súdom, ktorý sa týmito námietkami preto meritórne nemohol zaoberať, keďže to vylučuje priamo Trestný poriadok. Dovolací súd k tomu uvádza, že sudy v pôvodnom konaní záver o tom, že obvinený podal poškodenej B. J. pervitín s obsahom metamfetamínu v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávací schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne v koncentrácii účinnej látky metamfetamín 10 % hmotnostných odvodili s poukazom na konkrétne vykonané dôkazy (str. 26 - 35 rozsudku okresného súdu a str. 30 - 32 napadnutého uznesenia krajského súdu).

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, ktorým je potrebné rozumieť nesprávnu aplikáciu hmotnoprávnych ustanovení kogentnej povahy, napr. nesprávne právne vyhodnotenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu, premlčania trestného stíhania či ukladania úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu.

Najvyšší súd v prvom rade konštatuje, že skutkové vety v bodoch 1/ až 8/ odsudzujúceho rozsudku okresného súdu svojím popisom zodpovedajú, vo vzťahu k obvinenému P. T., obzvlášť závažnému zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. účinného do 30. apríla 2022, pokračovaciemu zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., pokračovaciemu zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., a pokračovaciemu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., inými slovami skutkové zistenia uvedené v predmetnej skutkovej vete boli správne podradené pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu.

Na základe vyššie uvedených skutočností dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľom uplatnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Tr. por. nie sú dané, a preto dovolanie obvineného P. T. na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Rozhodnuté bolo pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.